

Doesn't anyone blush anymore? As believers and disciples of Messiah, we need to strive to recapture innocence.

Blushing Like Fire

- Mattot-Massei (מטות-מסעי) | Tribes-Journeys)
- Torah: Numbers 30:2-36:13
- Haftarah: Jeremiah 2:4-28, 3:4
- Gospel: Luke 13:1-9; Mark 11:12-23

Kill every woman who has known man intimately. But all the girls who have not known man intimately, spare for yourselves. (Numbers 31:17-18)

The women were put to death for their role in leading Israel into idolatry. The boys were put to death to prevent them from growing into men who would seek vengeance. The virgin women of the Midianites were spared.

In my opinion, the execution of those defenseless prisoners presents an irreconcilable moral problem. Ironically, the revulsion I feel at the thought of the Israelites putting women and children to death comes as a result of an ethical worldview that was originally derived from the Torah and the Scriptures of Israel. The pagan world of that day and age would have had little compunction over the atrocity. We have inherited and cultivated an ethical worldview that originally sprang from the soil of Torah, grew in the prophets, and bore fruit in the gospel.

But how did the Israelites know if a girl was a virgin or not?

According to one midrashic folktale, they would pass each girl in front of the high priest Eleazar while he was wearing the golden miter on his forehead on which the name of God was written. If the woman was not a virgin, when she saw the high priest with the words "Holy to the LORD" engraved on his golden crown, her face would grow pale. If she was a virgin, she'd blush a fiery red. The pale face indicated that she had participated in the plot to seduce Israel; the blushing face indicated that she was innocent. This may not be what really happened, but it teaches us something about the beauty of innocence. We live in a culture that has discarded that virtue. At a young age, children are exposed to sensual images in entertainment and media. Sexuality is constantly flaunted in front of our eyes. The culture has lost all sense of modesty and decency in dress. "Having become callous, [they] have given themselves over to

Bloot er niemand meer? Als gelovigen en discipelen van de Messias, moeten we ernaar streven om de onschuld te heroveren.

Rode Wangen

- Mattot-Massei (מטות-מסעי) | Stammen-tochten)
- Torah: Numeri 30:2-36:13
- Haftarah: Jeremiah 2:4-28, 3:4
- Evangelie: Lukas 13:1-9; Markus 11:12-23

... elke vrouw, in mannelijke bijslaap door een man bekend, brengt die om! Maar allen van het kroost bij de vrouwen die nog niet bekend zijn met de mannelijke bijslaap, laat die voor u in leven! (Numeri 31:17-18, Naardense)

De vrouwen werden ter dood gebracht voor hun rol bij het verleiden van Israël tot afgoderij. De jongens werden ter dood gebracht om te voorkomen dat ze zouden opgroeien tot mannen die wraak zoeken. De vrouwen van de Midianieten die maagd waren werden gespaard. Naar mijn overtuiging geeft het doden van die weerloze gevangenen een onverzoenlijke moreel probleem. Ironisch genoeg is de afkeer die ik voel bij de gedachte aan Israëlieten die vrouwen en kinderen doden een gevolg van een ethisch wereldbeeld dat oorspronkelijk van de Tora en de Geschriften van Israël werd ontleend. De heidense wereld van die dag en dat tijdperk zou over de gruweldaad weinig wroeging hebben gehad. Wij hebben een ethisch wereldbeeld geërfd en gecultiveerd dat oorspronkelijk uit de Tora-grond ontsproot, in de profeten groeide, en in het evangelie vruchten afwierp.

Maar hoe wisten de Israëlieten of een meisje maagd was of niet?

Volgens een midrash volksverhaal, zouden ze elk meisje voor de hogepriester Eleazar leiden, terwijl hij de gouden mijter op zijn voorhoofd droeg, waarop de naam van God was geschreven. Als de vrouw geen maagd was, zou haar gezicht verbleken, als ze de hogepriester zag met de woorden "Heilig aan de HEER" op zijn gouden kroon gegraveerd. Als ze een maagd was, zou ze vurig rood blozen. Het bleke gezicht gaf aan dat zij had deelgenomen aan het complot om Israël te verleiden; het blozende gezicht gaf aan dat ze onschuldig was.

Dit is misschien niet wat er echt gebeurde, maar het leert ons iets over de schoonheid van onschuld. We leven in een cultuur die deze deugd heeft weggegooid. Op jonge leeftijd worden kinderen blootgesteld aan sensuele beelden in entertainment en media. Met seksualiteit wordt voortdurend voor onze ogen te koop gelopen. De cultuur is alle gevoel van bescheidenheid en fatsoen in kleding kwijt geraakt. "Ongevoelig geworden, hebben [zij] zich overgegeven aan

sensuality" (Ephesians 4:19). No subject seems too vulgar or shameful for the comedians and entertainers of today. Yesterday's taboos are today's fads. All of it contributes to an increasingly brazen culture where nothing is shocking and everything is permissible. As a society we have lost the ability to blush. As believers and disciples of Messiah, we need to strive to recapture innocence.

"Immorality or any impurity or greed must not even be named among you, as is proper among saints; and there must be no filthiness and [foolish] talk, or coarse jesting, which are not fitting, but rather giving of thanks" (Ephesians 5:3-4).

The fact that we feel uncomfortable with the Torah's story of Moses and the Israelites putting the women and children of Midian to death indicates that we have internalized the spirit of the Torah. We must recover our innocence and protect the innocence of our children. We need to learn to blush again that we might not grow pale before the Name of God.

sensualiteit" (Efeziërs 4:19). Voor de acteurs en entertainers van vandaag lijkt geen onderwerp te vulgair of schandelijk. Taboes van gisteren zijn vandaag rages. Dit alles draagt bij aan een steeds schaamtelozer cultuur waar niets schokkend en alles geoorloofd is; als een maatschappij waarin we de mogelijkheid om te blozen hebben verloren. Als gelovigen en discipelen van de Messias, moeten we ernaar streven om onschuld te heroveren.

"Dus ontucht en alle onzedelijkheid, of hebzucht, mag bij u geen naam hebben, zoals het heiligen past, 4 net zomin als schandtaal, zotteklap of laffe praat, die geen pas geven; maar wel: dankzegging!" (Efeziërs 5:3-4, Naardense).

Het feit dat we ons ongemakkelijk voelen met de Tora geschiedenis van Mozes en de Israëlieten die de vrouwen en kinderen van Midian doodden, geeft aan dat we ons de geest van de Tora eigen hebben gemaakt. We moeten onze onschuld terugwinnen en de onschuld van onze kinderen beschermen. We moeten leren om weer te blozen opdat we niet bleek zouden worden voor de Naam van God.